

Universitätsbibliothek Paderborn

Diplomatvm Belgicorvm Libri Dvo

Le Mire, Aubert

Brvxellis, 1627

41. Henricus III. Imp. fundationem Abbatiae S. Agerici Virdunensis, à Theoderico Virdunensi Episcopo factam, an. 1089. confirmat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10903

vulgò Anchis dicitur. Inde collegium Aquicinctinum, ab illius loci
Abbate ædificatum; in quo Societas Iesu scholas suas habet.

C A P V T X L I .

Henricus III. Imp. fundationem Abbatiæ S. Agerici Virduno-
nensis, à Theoderico Virdunensi Episcopo factam,
anno 1089 confirmat.

IN nomine sanctæ & indiuiduæ Trinitatis. Ego HENRICVS ter-
tius Romanorum Imperator Augustus, notum facio tam præsen-
tibus quām futuris in Christo fidelibus, quod villam Ballereis, quam
THEODERICVS Virdunensis Episcopus ecclesiæ S. Martini & S. A-
gerici contulit, cum omnibus appenditijs suis, in campis, pratis, fil-
uis, aquis & earum pertinentijs, & quidquid ad bannum pertinet
eiusdem villa, confirmaui, & omnibus quibus modis dederit, iussi
ratum fieri.

Contulit idem Theodericus Episcopus eidem ecclesiæ, Ageri-
court, bannum & censum capitalem sub eodem banno commanen-
tium, & bannum de terris suburbanis ipsi ecclesiæ adiacentibus, &
ad ipsam ecclesiam deseruentibus; & terrulas ad Betalainville, cum
banno, ex parte Heriberti presbyteri acquisitas; & molendina tria,
quæ idem Episcopus apud castellum Deleuart, & aliud apud Tileis, &
aliud in Carniaco, cum manso vno acquisierat.

Dedit etiam vineas duas nouas apud Molins, & ecclesiam no-
uam cum domo; & post mortem Ducis GODEFRIDI, annuente
Namucensi Comite ALBERTO. Villam Bellam cum ecclesia su-
pradicta idem Episcopus addidit, quam ipse Comes à domina MA-
THILDE in beneficio acceperat.

Villam etiam Junckereis, quam Comes Ebolus S. Mariæ maioris
ecclesiæ violenter abituuit, ad ecclesiam S. Agerici idem Episcopus,
annuentibus eiusdem ecclesiæ Canonicis, destinavit; vt si quando
peruasor resipisceret, villa, cum totis appenditijs, ecclesiæ S. Age-
rici deseruiret.

Addidit etiam & curtem Marley, cum omnibus ad eam perti-
nentibus, integrè & absque conditione, quam recepit de Comite
Hermannō, S. Agerico; perpetuo condemnans anathemate quem-
cumque,

cumque, qui in posterum hæc præsumeret minuere, aut infirmare, nisi sanctum Confessorem Agericum digna placaret satisfactione.

Addens etiam, quod de villis Marlei & Ballereis aduocationes in manu essent Abbatis, & nullus nisi ex eiusdem consensu, quidquam in eis habeat placiti, vel distinctionis. Hæc ille omnia testibus idoneis,

Ex Clero,

Primicerio Milone Gippino,
Lamberto Archidiacono, & Richero Decano,

Ex Nobilibus,

Waltero de Sorcei,
Item Waltero & Erone de Claromonte,
Roberto de domo Imperiaca,
Guidone de Harebodis-villa,
Eugone Aduocato,
Olrico de Hattonis-castello,
Petro de Virduno,

Richardo de Deluart, & Gilberto Comite,

confirmavit. Et nos Imperatoria potestate præcipimus, ut inconuulsum permaneat, nec de his quidquam quilibet mutet, vel infirmet, neque nundinas, quas ille in festiuitate S. Agerici fieri 1089. constituit, auertere audeat.

Data Nonis Aprilis, anno Dominicae Incarnationis millesimo octogesimo nono, Indictione XII. præsentibus,

Archiepiscopo Treuerensi Helberto,

Leodicensi Episcopo Henrico,

Traiectensi Conrado,

Et Ducibus THEODERICO & GODEFRIDO,

Comitibus, Namucensi Alberto, & fratre eius Henrico, & Folmaro, & Segiberto, & Henrico de Luzeleborg.

Acta Metis in Dei nomine feliciter, amen.

Signum domini Henrici tertij Romanorum Imperatoris.

N O T A T I O N E S.

HENRICVS III.) est alijs quartus; adnumerato scilicet inter Cz. fates Henrico Aucupe. Quem si omiseris, Henricus, cuius diploma iam

iam recitauit, erit tertius illo nomine Cæsar. Ioannes Paulus Windeck, lib. 3. de Electoribus Imperij cap. 9. notat, Henricum Aucupem à plerisque illorum temporum Historiographis, & in veterum diplomatibus, non vocari Imperatorem; eò quod non fuerit à Romano Pontifice coronatus.

MATHILDE) Godefridi Gibbosī, Lotharingorum inferiorum
Ducis vidua.

THODERICVS) cognomento STRENUVS, Gerardi Alsatiū filius,
& in Ducatu Lotharingiæ Mosellanae successor, an. 1115. obiit.

GODEFRIDVS) Bullonius hoc ipso anno 1089. ab Henrico IV.
Imp. creatus est Dux Lotharingiæ inferioris.

Ceterū ex isto diplomate liquet, eo ipso tempore, quo Godefridus Bullonius Lotharingiæ inferioris Dux fuit, Theodericum Strenum in Lotharingia Mosellana Ducem existisse. Sic & an. 1064. Gerardus Alsatius Ducatum Mosellanum, & Fredericus Ducatum Lotharingiæ inferioris possidebat. Quæ ut pleniū intelligas, nostra Stemmatum Belgica cap. 12. & 14. contule. Reperies ibi Duces Lotharingiæ superioris & inferioris, à me in ordinem digestos, iuxta fidem diplomatum veterum, & scriptorum classicorum.

C A P V T X L I I .

*Manasses Cameracensis Episcopus Dicteuenensem S. Petri
Abbatiam ex Dicteuenna ad Geraldī-Montem transfert,
& stabilit, anno 1096.*

Ego MANASSES, diuina miseratione humilis Cameracensis Episcopus, considerans illud, quod in veteri Testamento scriptum est, Aedificauit Moyses altare Domino Deo, super quod offerent sacerdotes sacrificia (sub huius verò specie ædificationis ordo & mysterium subsequentis Ecclesiæ designatur).

Ad laudem Salvatoris nostri Iesu Christi, sanctæque ipsius Crucis victoriosissimæ, in honore quidem beatissimi Petri Apostolorum principis, in loco qui GERALDI-MONS nuncupatur, ecclesiam dedicauit, ibique consilio & assensu domini ac patris nostri Manasse, venerabilis Remorum Archiepiscopi, eiusdemque Coepiscoporum ecclesiæ, precibusque ac petitione Roberti Junioris, catho-